













# Walka wsi o samostanowienie o swym losie

Gdyby deklaracje przyjaźni starczyły za przelazanie intencje, a dobre chęci za czyny — wsi polskiej powinno być dość doskonale. Tu jej przybyło w ostatnich czasach owiekunów: jedni chcą jej dać ziemię bez praw, inni — prawa bez ziemi, jeszcze inni chcą jej „upłunąć” na reformy rolnej i zdobywać żydowskie stąrmag.

Plasma rolę się od namienionych deklaracji i beznamienionych poleceń naukowych i pseudo naukowych. Cytuje się i przerabia — według swych „widziwisk” cytury statystyki ustroju rolnego Polski. Wyciąga się (jelli chodzi o obóz niechętny reformie rolnej), że gra z reformą wogóle nie warta świecy, bo... wielkiej własności ziemskiej tak jakby nie było. Jakies tam 2 mil. hektarów, czy nawet tylko 1 milion(!), to za dysproporcjonowanie... Druga strona zdów wygoda w boju wojny agrarnych rewolucjonistów pod hasłem wojny „za pałacem”, byłaby tylko bez powro tu Witosia i bez zmiany panującego 00 rzymu.

A ten, o którego się kłóć owi zbawcy, owi lekarze — cudotwórcy nędzy chłopów? A chłop polski? Odzwierciedlające jego nastroje Stronnicstwo Ludowe oświadcza, że lud tylko sam może przeprowadzić zmianę struktury rolnego gospodarstwa powołując się na swoje zaufanie. Reforma społeczno-gospodarcza z polityczną łączą się tu ściśle w programach, hasłach, dążeniach.

WIEŚ A CAŁOŚĆ.  
Pogląd ten odzwierciedla dwa zagadnienia:

1) sprawy chłopskie związane są ściśle z całością stosunków społeczno-gospodarczych i politycznych;  
2) masę ludową są dostatecznie świadomym czynnikiem społecznym, by samodzielnie rozstrzygać dotyczące ich problemy.

Oha te twierdzenia znajdują uzasadnienie w wynikach obiektywnych, naukowych rozważań na temat wsi jako organizmu społecznego i jej związków z całością społeczną.

Słuszne ujęcie tego zagadnienia znalazłmy w referacie prof. Władysława Grabskiego na majowej konferencji w sprawie roli wsi p. t. „Wies jako siła społeczna”. Jest to jedna z niewielu prób w naszej literaturze naukowej podejść do tego zagadnienia wsi nie od strony zagadnień czysto ekonomicznych, ludnościowych i t. p., ale w ujęciu całości, w ujęciu wsi jako zjawiska społecznego.

Czem jest wieś w takim obzermem ujęciu? Jest rolniczkim rokiem, gospodarką, w której rol jest środowiskiem zwarciem, nie zamkniętym. Posiada polęzną się ekspansji...

(\*) Wydrukowane w „Rolnictwie” rok VII, zeszyt 2, tom II-go.

## EKSPANSJA WEWNĘTRZNA WSI.

Ta siła ekspansji wsi idzie w dwóch kierunkach: na wewnątrz — w kierunku czysto rolniczym i na zewnątrz — w kierunku innych grup społecznych...

Zaczniemy od pierwszej, od ekspansji czysto rolniczej... Walka chłopów o ziemię jest jednym z wielu niebezpiecznych zagadnień w dziejach polskiej ludzkości. Siła tej ekspansji spoczywa w ściśle związku rodziny chłopskiej z ziemią, jaką poddawają jej czynności. To też procesy parcelacji wielkich majątków, łączą się z tym najbardziej elementarnym zjawiskiem środowiska wiejskiego. Chłopi walczyli bądź młodzi o przewagę (często zresztą pozorym) większej własności nad mniejszą w gospodarstwie zbiorowej... życie nie zna procesu tworzenia folwarków na miejsce wsi, o ile to nie dzieje się na mocy szczególnych przywilejów klasowych” (Grabski).

Praktyka dowodzi, że postęp techniczny na wsi realizuje się drogą rozmaitości form spółdzielczości, a nie drogą gospodarki folwarcznej.

## REFORMA ROLNA.

Chłopi walczyli zatem wypisywać na temat reformy rolnej, pełną jej realizacją idzie po linii owego zasadniczego zjawiska wsi — dążenia chłopów do posiadania dostatecznej ilości ziemi... Parcelacja wielkich majątków zakręgała tylko trwającą już od dawna proces demokratyzacji ustroju rolnego.

Prof. Grabski na podstawie zarówno statystyki rolnej za ostatnie sto lat jak i szczegółowych badań podkreśla we wspomnianej pracy, że na wal rodzinie liczba gospodarstw maleje, lecz w stosunku do ogółu ludności wsi, maleje liczba gospodarstw karłowatych i rodzin bezrolnych.

Skorą ta tendencja zaznacza się pomimo najrozmaitszych trudności — musi być ona w jakimś kierunku polityki rolniczej, gdyż jest odzwierciedleniem czynników społeczno-gospodarczych wsi.

Jest przeło rzecz drugorzędna, jaki odcisk wielkiego bezrolności, jakie zostanie wchłonięte następnie przeprowadzania reformy rolnej. P. Józef Potoniowski określa możliwość rozdyptynowania ziemi na 3,6 mil. ha, co starczyłoby na 600 tys. rodzin. Oznaczałoby to zmniejszenie przedłużenia wiejskiego o 1/4, a według obliczenia p. St. Antoniewskiego (Rolnictwo R. VII, zeszyt 2, tom II-go) — nawet o 1/3. Obok parcelacji znaczną rolę we wzroście intensywności pracy, a więc uwolnienia wsi od nadmiaru ludności „bytnicznej” odgrywa popieranie hodowli i roz

(\*) Praceśnawet kolektywizacja w ZSSR na spółdzielczość się opiera.

wój uprawy roślin okopowych. Również kultury warzywne zapewniają wzrost rolniczych rezerw.

## EKSPANSJA NA ZEWNĄTRZ.

Parcelacja jest koniecznością. Inna rzecz, że obecnie sama tylko przemość ekspansji rolniczej nie za pewni masom bezrolnym większych zatrudnień. Tu jednak trzeba ba wrócić do uwag Wł. Grabskiego, który przypomniał fakt — wsi walczyły się prosty, ale — którym zarzucać się zapomina. Wł. — o formacja wyjściowa dla całego rozwoju społecznego. Cała reszta społeczeństwa naszego wyszła ze wsi. Te zdolności wydawania ze siebie materiału ludzkiego dla wszelkich zawodów rolniczych wsi posiada i dalej.

Nikt się chyba nie ludzi, by mo że na było dla rozstrzygnięcia sprawy bezrobocia rolniczych tylko na emigrację (która może odegrać tylko rolę czynnika łagodzącego, łapię bezspieczalstwa). Pierwszą drogą oddegu tu oczywiście sprawa uprzedmiotowienia kraju ale również i polityka inwestycyjnych, regulacyjnych, melioracyjnych, elektryfikacji i t. p., które zarówno doradnie zatrudnić mogą pewną część wolnej siły roboczej na wsi jak i przyspieszyć uprzedmiotowienie...

Tu jednak zorientujemy się, że sprawa ułatwienia chłopstwu ekspansji w tym kierunku wymaga polityki energicznej ożywienia gospodarki, wymaga jej reorganizacji, wymaga zastąpienia chaosu pseudoorganizacji karłowatej przez społeczną organizację podstawowych gałęzi przemysłu, a także organizację opieki nad rzemiosłem i drobnym przemysłem, który bezzaprzecznie odegrać znaczącą rolę w uprzedmiotowieniu kraju i zatrudnieniu wolnej siły roboczej. Nie trzeba wreszcie przy pominać, że podniesienie pozycji rolniczej wymaga zmiany organizacji handlu, do czego ze swej strony żywiłowo form chłopstwa.

Widzimy z powyższego, że sprawa chłopska związana są z całością stosunków gospodarczych, społecznych i politycznych, że chłopstwo nie może zregulować z prawa decyzji o ich sprawach. Ale czy wieś zdola sprostać tym wielkim zadaniom? Pytanie natury Chłopskiego przez cała dłuższą tamowało w rozwoju. Bardzo było na znieśnioną pańszczyznę. Zalamano — przy obecnych rzędach — normalną pracę samorządów, pokuszono się o opamiętanie dla obcych celów organizacji gospodarczych. A przecież nie zlamano w masach chłopskich tendencji do poprawy struktury rolnictwa, do postępu i kultury. A to starczy ze wszystkiego.

W.

# „Młoda Lewica Polska” na nowych drogach

I znów rozszedły się po całej niemal prasie sensacyjne wiadomości z frontu politycznego życia młodzieży.

Z szumem i trzaskiem poszedł w ruch aparat czołowo ostatnio używany plotki i sensacji. Tłuste litery, potły, niepokojące wykrzykniki... tajemnicze niedopowiedzenia.

Tym razem poszło o młoda le. r. ukazała się deklaracja idenowa „Młodej Lewicy Polskiej”, podpisała przez Centralny Wydział Młodzieży PPS. i przez „Legion Młodzieży”.

W myśi antykapitalistycznych i antyfaszystowskich założeń deklaracji, grupy „Legionu Młodych” wzięły udział w socjalistycznych pochodach pierwszomajowych, aby zamianować łączność z polskim ruchem socjalistycznym i spalić ostatecznie fatalny baż „sanacyjnej” przeszłości.

W zwycięskim tytule robotniczo-rolniczej walki proletariatu miało się dokonać ostateczne przeobrażenie młodo — legionistów.

Rozpoczął się nowy etap...

Cały szczyt młodzi ludzie z „Legionu Młodych” dojrzał już do pozytywnej współpracy z ruchem robotniczym?

Czy wypały się do cna fatalne stygmaty przeszłości?

Różne były co do tego zdania.

## Przygody polskiej wyprawy wysokogórskiej w Alpach austriackich

Od polskiej ekspedycji wysokogórskiej w Alpy austriackie otrzymał PAT. z Moserbach następujące deklaracje Informacje:

„Trwająca nadal fatalna niepogoda (w ciągu ostatnich 10 dni mieliśmy tu cztery opady śniegu, a niemal codziennie śnieg) paraliżuje działalność polskiej wyprawy. Mgła i śnieżyca zmusiły dobrać wspanięcy Korosowicza, Staszka i Żulawskiego do cofnięcia się w dniu 30 lipca z pod „równy Paltawianin” na Grossglockner. Tenże sam zespół w czasie wycieczki na zachodniej ścianie Glockner (7 b. m.) spotkał w wysokości 3/4 śnieżną gwałtowną burzę śnieżną. Rozpoczął się nadzwyczaj ciężki odwrót wśród zanieczyszczonej, lawin śnieżnych i kamieni, zakończony białawiem w ścieżce nie szczęśliwym zejściem do Moserbach w dn. 8 b. m.”

Ponimio to udało się dokonać, obok szeregu wielkich zwycięstw (Reichenbach, Hochstein, Rosenwald i t. p.) pięknego wejścia półn-wsch. ścianą Wicsbachhorn (Korosowicz, Staszek i Wawrzyniec) do Żulawski w dn. 4 b. m.)

Droga ta należy do klasycznych, nadzwyczaj trudnych przebiegów alpejskich, typu lodowo — śnieżnego.

„Młoda Lewica Polska” miała ułatwić bliższym się doświadczenia młodzieży inteligentnej drodze do wyzwolenia społecznego. A jednocześnie była to poważna próba dojrzałości politycznej i mocy charakterów. Rozkładały się nastroje walki.

Dojrzały poglądy społeczne i polityczne młodo-legionistów. Po szczególe środowiska przystąpiły do pozytywnej współpracy z ruchem socjalistycznym.

Inaczej zareagowała Komenda Główna. „Sanacyjnej” elementy poczuły, że tracą grunt pod nogami; zatrąbiły na odwrót. Rozpoczęły się manewry; zakuliszowa reka „sanacyjnego” reżysera starała się zrobić wszystko, byleby uniknąć realizacji zasad „Młodej Lewicy Polskiej”; zlamać „anty sanacyjnej” nastroje młodo — legionistów. Rozpoczął się podjazdowa walka.

Pierwszym objawem spisku Komendy Główny było ogłoszenie w „Nowym Państwie Pracy” komentarza do deklaracji „Młodej Lewicy Polskiej”, całkowicie wypaczającego treść zawartego porozumienia.

Skości nastąpiły dalsze „podciąganie”, uzgadnianie dla „większej pewności” ze Zw. Polskiej Młodzieży Demokratycznej. Jednym z jaskrawszych etapów tej „machlowskiej” gry było wydanie okólnika, nad którym zaczęły psycho logia... szewów bezpieczalstwa.

„Cesarzkie cięcie” nastąpiło miało na obradach Rady Główny „Legionu Młodych” w Jastarni. Aż ujęcie polska cała kombinacja. P. Bodanicki z przyciśniętymi do siebie machlowskich szluzkach na obce cności 12 delegatów i to nie bez sprzeciwu (22 znalazło się poza... sła obrad) „uchwalili” wprowadzić rezolucję, oznaczającą wystąpienie do nowego obywatela p. Kocaka. Ale... jako swoje prywatne marzenie. Wkładając delegatów po lepiu robotę Rady Główny, uważając ją za zdradę przegranych wobec młodzieży PPS. i wobec siebie samych zobowiązań.

Zwolennicy lojalnej i szczernej współpracy z polskim ruchem socjalistycznym i ludowym ogrodnili się odcinalo od wszelkich filarów z tą czy inną grupą obcoz „sanacyjnego”, popeliłi intrzygę p. Komendy Główny i w imię wykonywania zasad ideowych „Młodej Lewicy Polskiej” ukony stawali się aż do czasu wywołania kongresu jako „Legionu Młodych — Frakcji”. W rozkazie Nr. 10 Komendy Główny „Legionu Młodych — Frakcja ob. Namyłowski, wyzywa młodo — legionistów do jaknajścisłej współpracy z PPS, stwierdzając jednocześnie, że „wbrew woli pańców z Komendy Główny „Front Młodej Lewicy Polskiej” nie przestal istnieć w rzeczywistości polskiej, a w ołnieniu z elementami faszystowskich rozwinie się i pogłębi na terenie młodego pokolenia!”

P. Bodanicki i jego przyjaciele odrzuceni zostali przed samych młodo — legionistów. Ludzie, którzy gwałciły przyjęte zobowiązania ideowe i co kilka dni zmieniają dla tych czy innych celów „orientację” nie zasługują na imo innego jak tylko na bezwzględne potępienie. Mielny nadzieję, że „kariera” ich w życiu młodego pokolenia nie jest skńczona. „Młoda Lewica Polska” wydała z tej całej „wawurty” wzmożoną. Zadanie swe pełni całkowicie, jeżeli szczerze i lojalnie pomaszeruje zbroją, jaknajścisłej złączona z robotniczo — chłopskim frontem.

Taki jest istotny przebieg tej całej historii z „Legionem Młodych”.

Młoda inteligencja polska przystępuje zwrócić do frontu robotniczo-chłopskiego, i nie nie pomogą tu żadne manewry — dojrzałością procedury politycznej nie można uderzyć w wagę politykierskiej intrzygi. Trzeba zrozumieć te prostą prawdę, że tylko zdecydowana walka o Rząd Robotniczo-Chłopski i Przebudowę Społeczną — połączona może najszersze masy młodzieży.

Zdane na tej pozycji walki zwycięży siłą masową, wszyscy, którzy pragną kraju wyprawić na jasne drogę wolności i dobrobytu całego świata pracy.

RAFAŁ PRAGA.

## Nowe książki

Aleksander Świętochowski. — Twilko. Powieść. Warszawa, „Rój”, 1936; str. 244.

Na fundamencie prawdziwej historii niejakiego Hieronima Botwinki, jednego z członków „komisji karnej” okrutnika — Nowosiłowa, budował się w piątym piątą swą najnowszą powieść, mającą — jak sądzić — w zamierzeniu autora jakimś charakterem netyklo — historyczny. Nieprzejętym szermierzem czystości rak i poglądów, pogromca kompromisów i wróg wszelkich kłamstw owianych w bawelne frakcji, Świętochowski dąży w tej książce jakby sumą ostateczną w jej ludzkiej i piśnarskiej tytki, której nakazy i zakazy osłabia główny bohater, powieściopisca — syn owego Hieronima — Twilko. Życie Jana wypłynęło na bez reszty najwstrętniejsze, aż do granic okrucieństwa — posunęła pokuta za grzechy ojcowiskie; nawet swe biologiczne popędy ujmuje Jan w niewulgarnie karby, aby nie kontynuować rodu, nie przekazywać potomności szlachetnego ojcowiskowego nazwiska. Postępy Jana na ciemistych drogach poku-

piemdy tem, co bym widział, a czego bym pragnął...” W tej probie wytyłumaczona się nie trudno do patrzy się nawet — egoizm, zniechęcenia i rezygnacji, co nie na oczy widzieć, nie wspólnego z czynną postawą w walce o realizację takich czy innych ideałów osobistych...

Ta swego rodzaju ucieczka Jana zadziwia mnie więcej, że jeszcze przed arystokratycznym Jan w rozmowie z bratem — podkreśla rolę „idealistów” w życiu narodu, mówi: „Sama wytrwałość nas nie ocala, trzeba ją wesprzeć buntem”. Wyjazd w kierunku Oceanu Indyjskiego nie jest w dany raz „buntem”, w żadnym tego słowa znaczeniu.

Niezależnie od wszelkich wątpliwości i zastrzeżeń, jakie wywołano moją w świadomości czytelnika irog Jana Twinki, opowieść o nim pozostanie w literaturze naszej pieknym świadectwem niewygasnącego światła światła i wydrżanego znanego autora, który w dągnięciu do długiego żywota przed nim nigdy nie zginił nigdy, a w walce o czystość i integralność swych zasad etycznych poszedł po linii największego oporu, broniąc jawnych poczynań do ostateczności, do zapamiętania, przenosząc odo-

sobienie i rezygnację z wszelkich zaszczytów ponad niemiele sobie paki i układy z „rzeczywistością”. Rozstrzygnięcie spore z rzeczywistością, która, bezwzględnie w naszej epoce jest „szczęściem i upadłością”, wymaga, rzecz oczywista, inych środków, niż dumna samoizolacja i wyniosła pogarda. Tem nie mniej jednak szlachetność i bezinteresowność postawy etycznej Świętochowskiego oraz wielkość jego ideałów życiowych muszą być w każdym uczciwym człowieku oddźwiękiem głębokim, na uczuciach podziwu i respektu oparty.

Jan Brożo. Dzieci. Powieść. Warszawa, „Książnica — Atlas”, (1936); str. 296.

Autor tej niezwykłej książki jest z zawodu robotnikiem ciestelskim, samkiem, który znalazł w obfitości wszystkich trosk i gorczych do proletariatu. Literatem siłą się zwołał nie w tym przypadku, otrzymany parę lat temu nagrodę na konkursie Instytutu Gospodarskiego Społecznego za swój „Pamiętnik bezrolnego”, po tym wstępie, Brożo zaczął pisać wiersze, nowele i dramaty, z których jeden z życia górników („Zaloga A”) gra ny był w teatrze kaskadowym.

W „Dzieciach” opisuje autor w sposób brankarski, pozbawiony pretensjonalności i jakiegokolwiek ideologicznego retuszu, życie wychowywanych przez ulicę i na ulicy dzieci proletariackich. Nędza, głód, opuszczenie, bezdomność, brak zajęcia, niemożność uczenia się — oto są czynniki, kształtujące w warunkach dzisiejszego ustroju indywidualność i charakter tych na pastwę złego losu wydanych dzieci. Niszczą w ich umysłach i talentach, marnują je i degenerują najgłębiej instynktów, popędy i dążenia z pozostawionych samym sobie dzieci, których niedoli nie może, oczywiście, ułżyć żadna zalagana, burzująca „filantropia”, wyrastają nie rzadko złodzieje i prostytutki, przy szli lokatory więzień i zakładów karnych. Szczegółem dla marnego — o pusym zółdaku — proletariatu niedzara jest — omieć na ulicy i dostać się na jakąś część do szpitala, a już szczęściem największym — jak twierdził owia siostra Maria — jest w tym szpitalu umrzeć, by samemu nie cierpieć, a „opieki społecznej” na kłopotliwie i trochę kosztowne zabiegi nie narażać. Tak wygląda „humanitarny” klasy dąk panującej.

„Dzieci” powinny wywołać wszędzie, gdzie będą czytane, echa rozległe i refleksje jaknajgłębsze. A już najbardziej je lekturę trzeba polecić ludziom, którzy nie zmieniają żywo interesu się dołą głochnych i bezdomnych dzieci, ale — poza granicami Polski, Mo że wreszcie będzie w oku własnemu dostępną.

BOLESŁAW DUDZIŃSKI



# To się nazywa

## „Olimpijska” sprawiedliwość!

Nie dużo państw brało udział w „olimpijskim” turnieju piłkarskim w Berlinie. Już na samym początku za zaszczyt niespodzianki. Odpadły kraje, które raczej pretendowały do pierwszego miejsca. Wystarczy wspomnieć o „Trzech” — Rosji, Anglii, Węgry i Francji. Odpadła miała także Austria, która przegrała z egzotycznym państwem Peru. I tutaj rozpoczyna się nieprzewidywana w skutkach afera. Ani jeden dziennik, opisyujący przebieg meczu Peru — Austria, nie wspominał o rzekomym incydencie, miał się stać przyczyną niewłaściwego meczu i na znaczenia nowej rozgrywki. Drugą Peru, która nominalnie i zażalenie wygrała zawody, nie stawiała się do ponownej rozgrywki. I szumnie słusznie argumentuje Peru, że gdyby nawet przyjąć, że ktoś z publiczności miał rzekomo kopnąć gracza austriackiego, to odpowiedzialności za to nie może ponieść organizatorzy turnieju, ale tylko Austria. Peru, która na boisku zachowała się zgodnie z przepisami F. I. F. A. Przepisy F. I. F. A. wyraźnie wszakże określają, że winę za to, że gość został przekroczony, ponosi gospodarz i porządkowi. No, i jesteśmy świadkami ciekawego zjawiska. Każdy umywa ręce. — Niemiecki komitet organizacyjny dyplomatycznie się wycofuje. Komitet olimpijski robi to samo. — Tylko F. I. F. A., ta sama, na przebiegach której operują się zasady gry w piłkę nożną bierze na siebie odpowiedzialność. Jakże to sprytnie i „kurtuazyjnie” pomyślał ten Czł, który nie znalazł się w Berlinie z członkami Komitetu olimpijskiego, którzy na chłopski rozum zapytali, kto był gospodarzem turnieju, kto winien był za porządkowych na mecz? Nie ulega najmniejszej wątpliwości, że Niemcy. Dalej, czy Peru zachowało się na boisku w ten sposób, że naruszyło przepisy? Czy zdobyło bramki nieprzebiegowo? Czy sądzić, prowadzący zawody, postąpił wbrew przepisom? Oczywiście, na pytania te musiałby otrzymać odpowiedź negatywną. A więc — tak jak stało, że drużyna, która prawidłowo i szlachetnie mecz wygrała, pozbawiono przy zielonym, naszym zdaniem, raczej przy — „szarym słońcu” — należącego jej zwycięstwa? Odpowiedź dla ludzi, głębiej patrzących na sprawę, — jest jasna. Peru, mało znana i co najmniej mało popularna w publiku amerykańskim, nie ma takich „pleców”, jak Włochy, Austria, Niemcy, w Komitecie „Olimpijskim”. Ustrój polityczny republiki amerykańskiej nie jest identyczny z ustrojem, panującym we wspomnianych państwach. Zarów no Austrii jak i Włochom, zależało, aby za każdą cenę dostać się do finału turnieju piłkarskiego w Berlinie. Kiedy nie można zwycię-

stwa wywalczyć uczciwie na zielonej murawie, rusza do ataku wypróbowana, stara, metoda „tajnej dyplomacji”. Dlaczego nie pomóc kochanym „braciom” z Austrii i Włoch, zwłaszcza dzisiaj, kiedy sojusze i ustroje polityczne, przeciwnie dla solidarności hitlerowskiej, czy narodowo — „socjalistycznej”. I może Komitet Olimpijski obłudnie zrzekać się odpowiedzialności, może to samo czynić ze zromatycznymi względów komitet niemiecki, — tajne, zakulisowe intrzygi, zapożyczone z arsenału politycznych, faszystowskich posunięć — potrafiły zrobić tak, by ołtarz tych intrzyg stało się państwem, o które nikt się nie upomni. Nie prze widziano atoli, że to małe państwo ko potrafił godnie i po meksu zareagować na skandaliczne intrzygi państw faszystowskich. Peru opuściło Olimpiadę, pod znakiem którego odbywały się takie „braterskie” chwytły międzynarodowej przyjaźni. A tam, w tym egzotycznym, dalekim kraju, ludność dla zaspokojenia przeciwnych naciągów hitlerowskich zombardowała kamieniami gmach konsula niemieckiego w Limie i zdarła z konsula austriackiego chorągiew olimpijską. Prezydent Republiki, który solidaryzował się z demonstrantami, wygłosił przemówienie, w którym potępił postępek „ideowych” olimpijskich niemieckich przedstawicieli. — W Berlinie, zapowiadając, że Rząd wystąpi na zgodzie honoru sportowego Peru.

Tak tedy drobny incydent, rzekomo kopnięcie gracza austriackiego przez widza, które to kopnięcie nie miało zresztą wpływu na wynik gry, pozwoliło na zerwanie zastany obłudy i fałszu, jakie przy słońcu cel berlińskiej Olimpiady. Miał ten cel — jak na to wskazywałyśmy — oblicze czysto polityczne. Jest to poprostu propaganda hitlerizmu. O ile dla innych państw Olimpiada ta nie miała może tego celu zamierzenia, o tyle dla Niemiec, Włoch, Austrii, Węgier na pewno cel zamierzony solidarności faszystowskiej nie była ostatnim celem przyjazdu do Berlina. Afera z Peru jest tego typowym i niezaprzeczalnym dowodem!

M. STATTER



**Togal**

Tabletki Togal stosuje się w:  
cierpieniach reumatycznych, w migrenie, bólach nerwopodparze, wycie głowy, grypie i przeziębieniu.

Tabletki Togal przynoszą ulgę w tych cierpieniach.

Do nabycia we wszystkich aptekach.

## Na prerjach indyjskich

Konkwistadorzy hiszpańscy zdobyli Meksyk, poznali jedną z najciekawszych gier indyjskich, zwanych u nich „takwari”, a przez zdobywców „palillo”, która była prototypem naszego hockeya.

Pierwotna forma hockeya znana jest jeszcze dziś szczerpion indyjskim Ameryki Południowej. Pasterskie liczniki trzód urozmaicają sobie czas, dzieląc pastwisko na dwie części, poczem rozdzieleni na dwie partje, podchodzą do siebie, podrażniając się ukłoniem, mającym za sobą tysiącletnią tradycję. Dwa szereg, stojąc twarzą w twarz, rozdzielone są wąską ścieżyną, na której leży kula z twarzenia dębowego. Obie partje starają się skrzyżnionymi rękami wybić kulę z jej pozycji. Nieumownym zadaniem regulami gra łączy się w zwartej masie ludzi, wyciągającej ramiona, gdzie każdy stara się dostać kulę pod swój kciuk, druzy natomiast odbijają ją. W tych warunkach gra kończy się nie kiedy po kwadransie, niekiedy, gdy w żaden sposób kula nie może być wybita z pola, irwa do wieczora. Niezorganizowana do wieczora partja oddziałka jest do następnej niedzieli. Na rozgrywkę nie dzielnie zbiera się zrywający okoliczną ludność, podziwiający zgręność uderzenia poszczególnych graczy. Jak zapewniają sportowcy amerykańscy, którzy oglądali zbliska rozgrywki „takwari”, zbliża się przy tej pierwotnej formie „hockeya” przypadkowych, dla gracza niebezpiecznych, uderzeń, niż przy naszym europejskim hockeyu.

## OGŁOSZENIA LEKARSKIE

**D-r GROSGLIK**  
specjalista chorób wewnętrznych  
Warszawa, Ziola 44,  
od 9 z. do 9 wiecz. Niedz. do 3 pp

P. C. WODEHOUSE.

## Burzliwa pogoda

Z upoważnienia autora przetłóżyła B. Kopelówna

— Pilbeam, drogi chłopcze, oto krzesło.  
— Jak głowa, panie Pilbeam?  
— Czy czujesz się pan lepiej, panie Pilbeam?  
— Pilbeam, drogi chłopcze, oto cygaro, które sądzę, będzie panu smakowało.  
Detektyw spoglądał od jednego do drugiego ze wzruszającym oszołomieniem. Chciał był detektywem, nie mógł zrozumieć, co spowodowało tę wyrozumiałość. Przyszedł do pokoju, spodziewając się ciężkich dziesięciu minut, ale zmusił się do przebrnięcia przez nie, gdyż interes jest interesem, a teraz, kiedy ta przekłeta świnia przemiłowała nieomal cały rękopis czcigodnego Galahada do swego nawiastnego żołądka, jedynie od majdującej się przed nim grupy Pilbeam mógł spodziewać się czegokolwiek z dziedziny pieniężnej.  
— Dziękuję — rzekł, biorąc krzesło.  
— Dziękuję — rzekł, przyjmując cygaro.  
— Dziękuję — rzekł w odpowiedzi na pytania o zdrowie. — Nie, teraz już nie czuję się tak źle.  
— To dobrze — rzekł sił Gregory serdecznie.  
— Cudownie — powiedziała lady Konstancja.  
— Wspaniale — rzekła lady Julia.  
Gdy te peany radości dobiegły końca, nastąpiło chwile milczenie, jakie zapada w każdym towar-

zystwie, czy zebraniu, gdy ma się omawiać jakiś interes. Wzrok Pilbeam błędził ze znużeniem od twarzy. Czekał go teraz kunsztowny występ bliaski i musiał przygotowywać się do tego wyczynu.

— Przyszedłem w tamtej sprawie — rzekł wkońcu.  
— Właśnie, właśnie, właśnie — wykrzyknął sir Gregory. — Przemysłał to pan sobie...  
— Obawiam się, że byłam trochę zbyt raptowna, panie Pilbeam — rzekła lady Konstancja pojednawczo — w czasie naszej ostatniej krótkiej rozmowy. Czulaś się trochę zdenerwowana. Przypuszczam, że spowodowała go.  
Wspominał pan, sir Gregory, że pan ma z sobą książeczkę czekową? — powiedziała lady Julia.  
— Naturalnie, naturalnie. Oto ona.  
W oczach Pilbeam pojawił się błysk, który ukazywał się w nich zawsze na widok książeczek czekowych.  
— No, zoboleń to — rzekł tonem, któremu usiłował nadać pogodną, serdeczną brzmienie.  
— Zrobił pan co? — wykrzyknęła lady Konstancja przerazona. — Słowa te bowiem interpretowała sobie zupełnie inaczej, aniżeli leżało w intencji mówcy.  
— Czy to znaczy, że pan zaniósł?...  
— Państwo chcieli, aby ten rękopis został zniszczony, prawda? — rzekł Pilbeam. — No więc, zrobiłem to.  
— Co?  
— Zniszczyłem go... Podarłem... Jeżeli chodzi

# W sercu Francji

## leżą tajemnicze, odcięte od świata wsie

W departamencie Deux Sevres w pobliżu miasta Niort, ciągnąca się na przestrzeni kilku kilometrów bagniska, poprzecinane licznymi rzekami i strumieniami. Krajobraz tu ludzko podobny do słynnego „lasu sprawdzającego” pod Berliem, prastarej siedziby Wenedów, gdzie dziś jeszcze spotkać można zapadłe, zupełnie od świata odcięte wioski, w których lud mówi na chwiejnym językiem swych przodków a nawet kazania wygłaszane bywają w języku wendyjskim.

Warunki życia zarówno w lesie sprawdzającym, jak i w bagniskach pod Niort nie wiele się różnią od warunków naszego Poleszka. Łódź jest jedynym środkiem komunikacyjnym mieszkancom tej strefy.

ly. Długa, od środka kształtna linia spływająca ku dziobowi, łódka ta służy zarówno jako „spójnik” do kosiółka jak i do sprzętu siana, czy zboża uprawianego na płacach ziemi wydartej bagniskom.

Panuje tu niemierny niezamęczony spokój. Śpiew ptaków i poryk białych ryb zrywających się z łaki i półochoczo piosenka pracujących, są tu jedynymi odgłosami życia.

Przed tysiącami lat nazina Niort była częścią zatoki morza, do której wpadały wody rzeki Sevre. Morze naniósł to pokłady piasku i gliny, stanowiące podstawowy składnik gleby. W XIII wieku pokład pierwszy próg osuszenia bagniska. Za panowania Henryka IV prace te przeprowadził fabrykant inżynierów flamandzki kierownictwem holenderskiego inżyniera Bradleya. Dopiero pod koniec XVII wieku udało się znaczną część bagniska osuszyć i uzyskać 50000 ha ziemi pod uprawę roli. Dalsze 35000 ha tworzą łąki i pastwiska ciągnące się szerokim pasem po obu stronach rozlewnia wód, ujętych w silne kłamy wałów, chroniących łączące przegradzają. Na tamach spotyka się co kilkadziesiąt metrów chały stróżnicowe, dozorujące stan obwałowań.

W przeciwieństwie do tak zwanej suchej części bagniska, walami osłoniętej przed powodzią, istnieje druga, otwarta dla każdego przyboru wód, tak zwana część mokra, tworząca właściwie bagniska porośnięte systemem kanałów odwadniających, dziesiątek ob-

szar cały na niezlezionej parceli. Na łąkach tych pasa się stada, które dostarczają codziennie mleko, że oprócz konsumpcji miejscowej, wcale znacznej, (rolnik francuski zwykł odznaczać się dobre i dba najpierw o siebie, później dopiero o potrzeby miasta), staryci jeszcze na wyrobienie codziennie 35000 kg. dobrego śmietankowego masła, chętnie nabywa przez przay. Jedne doroczniki łączące poszczególne wsie na tem „Polsku francuskim” — to rzeki, rzeczki i kanały, na których słychać miarowy plusk wiosł przy wiozących ludzi, sprzęt, czy bydło. Długie, smukłe łódki są tu jedynym „spojnikiem”. Dla przewożenia zbiorów lud byłby, rolnik tych okolic posługuje się łódką specjalnego typu, czworokątną, której nadbudkę równa się ładunkowi normalnego wozu żniwnego. W czasie długich nierzadych podróży słychać sublimnym, sprowadzającym ubolewającą ludność jego wozów. Spojnącej w tych okolicach jest woda z białą fałszywą, która jest najczęściej w tych okolicach hodowaną rośliną strączkową.

## 100 tys. dol. dziennie zarabiamy amerykański fabrykant broni

Du Pont de Nemours, prezes Rady Zarządzającej amerykańskiego trustu fabrykacji dział różnego kalibru, zarabia dziennie sumę 100 tysięcy dolarów. Samego podatku płaci rocznie pięć milionów dolarów.

## Ślepy los

### Niezwykły spłot nieszczęśliwych wypadków

Kronika wydarzeń notuje często wypadki dziwnego zbiegu nieszczęśliwych okoliczności, które sprzyjają jak na złyce ofiary katastrof. W dzisiejszym numerze śledzimy zbieg ślepych i nieszczęśliwych losów. Śledzimy jednak twierdząc, że takiego wypadku, o jakim ostatnio wspomina prasa amerykańska do tychczas jeszcze nie było!

Pewien murzyn, mieszkający w Tennessee, nazwiskiem James Rea, som w czasie sprzeczki małżeńskie ugodzony został nożem przez swoją żonę krewką polowicę. Panią Rea osławiano do wojny. Ciekawość rannego murzyna pogięła, więc wiozła do szpitala. Po drodze do szpitala — został tak poważnie uszkodzony, że o dalszej drodze nie mogło być mowy. Zaelamowano nową karetę pogotowia, dla odtransportowania murzyna do szpitala. Kilka chwil po ruszeniu nowej karetki eksplodował motor. Biednego murzyna z tr-

dem uratowano przed spalaniem się żywcem. Odstawiano do szpitala murzyn przeżył szczęśliwie. W pierwszym dniu po wyjściu ze szpitala wypadł pod koła pędzący motocykl i zginął na miejscu.

## Pies przed sądem!

### Gdzie? Oczywiście w Ameryce

W miasteczku Brockport w stanie Nowojorskim stanął jako oskarżony przed sądem psu — pies. Pies ten miał utopić małego chłopczyka, który razem z nim kąpał się w rzecze. Sędzia skazał psa na dwuletnie więzienie w domu, przy czym biennemu zwierzęciu nie wolno zdejmuwać kagańca. Prasa amerykańska wyśmiewa prowincjonalnego sędziego, zasmakując, że co najwyżej miał on prawo orzec, czy psa jako niebezpiecznego dla ludzi trzeba zabić, czy nie. „New York Herald Tribune” w artykule redakcyjnym zaznacza, że takie procesy zwierząt odbywały się w zacytowanych średnich wiekach.

## Niezwykły wypadek na Zmudzi

O dość niezwykłym wypadku donoszą z Kowna: W Paswalis na Zmudzi, pewna chłopka podziła krowę na jarmark. Na drodze leżącej wpał jej pod nogi żalce. Kobieta zdolała schwytać szaraka, spłata mu tylko nogi chustką i zabrała ze sobą. Na jarmarku sprzedała krowę za 150 litów i pieniądze zawiązała w róg chustki, w którą spłany był szarak. W drodze powrotnej kobieta poknęła się o wykrót drzewa, szarak wymknął się jej z rąk i razem z chustką i pieniędzmi zniknął w gęstwinie leśnej. Zrozpaczona kobienka zwodziła się do policzki leśniczego prosiąc o pomoc w odnalezieniu pieniędzy, wychodząc z założenia, że chustka, w którą otomano byłego szaraka, zapewne rozwiązała się i leży gdzieś w lesie. Leśniczy wystąpił pna na trop zająca, który zrewidował odnalazł szaraka z zawiązanymi w supełku 150 litami.

(D. c. n.).











# KRONIKA KRAKOWSKA

Towarzystwo Uniwersytetu Robotniczego TUR z Krakowa urządza na sobotę 15 h. m. i niedzielę 16 h. m.

## Masowe wycieczki robotnicze do GDYNI — NAD POLSKIE MORZE

Wyjazd z Krakowa w piątek 14 h. m. około godz. 18. Przyjazd do Gdyni w sobotę około 8-mej rano. Wyjazd z Gdyni w niedzielę 16 h. m. o 22.30. Przyjazd do Krakowa w poniedziałek o 12 w południe. Cena zł. 12.50.

## Uroczyste odsłonięcie sztandaru

Centr. Zw. Rob. Przem. Budowlanego w Zabierzowie

W dniu 15 h. m. odbędzie się uroczyste odsłonięcie sztandaru Centralnego Związku Rob. Przem. Budowlanego, Oddział w Zabierzowie.

## Historie dnia

"Pachowa" robota. Ze sklepu spożywczego Śs. Kręta, przy ul. Juliusza Lea 52, skradziono po wycieczce filmów w drzewach, wyroby tytoniowe i cukierki oraz artykuły spożywcze, łącznej wartości 600 zł.

Skradzione bielizna. Skradziono po wrzuceniu kłódki ze strychu domu przy ul. Kołomyjskiej Rocznej 7, bielizny wartości 150 zł na szkodę Józefa Szpanowskiego.

Na gorącym uczynku. J. Kachniarz i W. Banasiński zostali przez patrolowego policjanta zatrzymani na gorącym uczynku kradzieży wyrobów tytoniowych i cukierków, wartość 39 zł, w kłosek Wacława Lewkowicza przy ul. Prądnickiej 83. Skradzione przedmioty odebrano i stwierdzono pokrzywdzonego.

Kaszarze przy robocie. Niewykryte znaczone spękania zostały przez otwarcie drzwi dostrzeżone kluczem lub wytrychem od składu w m. B. Biele przy ul. Dietelowej 49 w parterze, wpuścił tam rękami kasę o numerze 1 i skradł różne stolowe, kandelabry i biżuterię, łącznej wart. 1600 zł. Dochodzenie prowadzi Wydział śledczy.

## Z miasta

**ZAKAZ SPRZEDAŻY ALKOHOLU**  
Starostwo Grodzkie w Krakowie powiadomiło zarząd miejski, że wydało rozporządzenie, zakazujące sprzedaży i podawania napojów alkoholowych od godziny 18-jej dnia 14 sierpnia do godz. 18-jej dnia 15-go sierpnia. Rozporządzenie to zostało rozpowszechniane na murach m. Krakowa.

## Repertuar

"WIKTORJA I JEJ HUZAR". Dyrekcja Teatru Miejskiego podaje do wiadomości, że w sobotę, dnia 15 h. m. w dniu obchodu święta Żołnierza Polskiego przedstawienie operki wileńskiej "Wiktorja i jej huzar" zostało w całości zakupione przez prezydenta miasta dla wojewódzkiej placówki krakowskiej, oraz Związku Ochotników Armii Polskiej z roku 1918/21.

Z TEATRU "BAGATELA". Codziennie nowa rewja "Gdy kogit pieje".

## Radio krakowskie

**SOBOTA, 15 sierpnia 1936.**  
8.00 Audycja poranna. 9.00 Orędzie. 10.05 Nabożeństwo z Pomania. 11.45 "Kraków i Wilno". 11.57 Sygnał czasu. 12.03 Poranek muzyczny. 14.20 Słuchowisko wiedeńskie. 15.00 — Koncert. 16.30 "Włók krakowski w górskie hale". 16.10 Rok 1920 — 16.25 "Słuchem żołnierskiej piosenki". 17.00 Koncert. 17.50 "Na wykupach Blawie Wiskit". 18.00 Pogodba za aktualna. 18.10 Chwilka społeczna. 18.15 Płyty. 18.45 "Bitwa warszawska". 19.00 Koncert. 20.15 W dniu sierpnia. 20.45 Dziennik wieczorny. 21.00 Recital skrzypcowy. 21.30 "Zmarzona kula". 22.00 — Z XI Olimpiady. 22.30 Wiadomości sportowe. 22.35 Same muzyki. 23.00 Muzyka taneczna.

**NIEDZIELA 16 sierpnia**  
8.00 Audycja poranna. 8.55 Program na dzień bieżący. 9.50 Nabożeństwo z Katowic. 10.30 Sylwety ality. 11.05 Transm. z Mozartem w Salzburgu. 11.30 Muzyka Współczesna. 12.00 Koncert. pod dyr. A. Rodzińskiego. W przerwie pogadanka. "Przed nowym sezonem teatralnym". 13.10 Fragment z powieści T. Ulanowskiego "Dank Chrystusa". 13.25 Poranek muzyczny. 14.30 "Zastanowimy się nad odmiannymi złoź oziomych" podania. 14.35 Piosenki ludowa. 15.00 Koncert radiowy. 15.30 "Dziś takie muzyki" gra zespo. Śs. Rachonia. 16.30 Z Radymina: Transmisja prowadzi dr. Krzyk. 16.55 Koncert solistów. 17.50 Transm. z XI Olimpiady. 18.35 "Podwieczorek przy mikrofonie" transm. z ogródka hotelu Bristol. 20.25 "Parnas i ziemia" A. Markowicz. 20.40 Przegląd polityczny i dziennik wieczorny. 21.00 "Konie z pałacu" transm. z Litwy. 21.15 W op. S. Wasylińskiego. 21.30 Recital fort. M. Dąbalskiej. 22.00 Fort. i wiadomości z XI Olimpiady. 22.30 Lokalne wiadomości sportowe. 22.35 Duety i pieśni.

**PONIEDZIAŁEK, 17 sierpnia**  
6.30 Audycja poranna. 7.30 Program oraz kilka informacji. 7.40

Walec symfoniczny. 11.57 Sygnał czasu, hejnał. 12.03 Muzyka z płyt. 12.13 Dziennik południowy. 12.33 Koncert. Emery Sack i K. Kullmanna (płyty). 14.30 Pogodba melodia. 15.30 Wiad. gospodarcze. 15.45 Co zobaczyłem przez lunetę — reportaż z Warszawy. Obserw. Astronom. 16.00 Z Ciesiołoch. Koncert popularny. 16.45 Jak rozpoznajemy dźwięki — pogadanka. 17.00 Koncert solistów. 17.50 "Polowanie na młode cięciwo" pogadanka. 18.00 "Choroby skóry i ich leczenie" pogadanka. 18.10 Wiadomości z dnia. 18.15 Gra jazz... (płyty). 18.40 Koncert reklamowy. 18.50 Pogadanka aktualna. 19.00 Utwory fortepianowe. 19.30 Koncert w wyk. rep. ork. P.K.P. 20.30 "Z Powiatu na Białą" feljton. 20.45 Dzin. wiec. 20.55 Pogadanka aktualna. 21.00 "Symfonia dla leniwa" — reportaż K. Nahlk. 21.00 "Niemcy pod wrażeniem Izgrzyści Olimpijczyków" feljton. 22.15 Wiad. sportowe. 22.20 Lokalne wiad. sportowe. 22.25 Muzyka salonowa w wyk. kwartetu salonowego Rogoński Krakowskiej.

**Co grają w kinoteatrach**  
ADRIA: "Amerykańskie awantury" i "Wielki plan".  
APOLLO: "Wef me serce".  
ATLANTIC: "Now krwi" i "Kochanki i kłopoty".  
BAGATELA: "Dm. Nr. 56" i reż. W. "Frontem do radości".  
PROMIEN: "Kajdani Czardasza".  
SZUKRA: "Przebieg do szczęścia".  
SWIT: "Za krzywdę brata".  
MILKOWA: "Sławieństwo amerykańskie" i "Postać Makayku".  
UCIECHA: "General Suter".  
WANDA: "Malżeństwo na bezdrożach".  
KINO DOMU ŻOLNIERZA: "Serce Indjanki".

**POW. R. C. J. KOST**  
Reorganizacja leczenia  
**ZŁAWOK WIEKOWYCH**  
KRAKÓW, KAPUCYŃSKA 3  
Zd. w piątek od 5-5, w sobotę od 2-4.  
Katowice, Mińska 6.

## Wyzysk w firmie „Limbo”

Fabryka „Limbo” przy ulicy Lwowskiej przyjmuje tylko takich robotników, którzy mają naszytny. Za cały dzień ciężkiej pracy przy własnej maszynie otrzymuje robotnik 2.30 zł. Równocześnie pp. dyrektorzy starają się rozbić klasową organizację.

W fabryce uprawia się agitację

## Dziury lekarzy

Dnia 15 sierpnia dzień:  
Dr. Bielewski Józef — Karmelika 11, tel. 182-10.  
Dr. Gunther Jerry — Sławowska 23, tel. 166-22.  
Dr. Desser Abraham — Dietla 44, tel. 151-51.  
Dr. Rychnowski Włod. — Baszta 8, tel. 143-86.  
Dnia 15 sierpnia noc:  
Dr. Horowitz Maki — Jasna 7.  
Dr. Szancer Henryk — Starowiska 60, tel. 129-47.  
Dr. Stanisław Józef — Zobowiska 45, tel. 174-42.  
Dr. Zophar Artur — Flarjaska 14, tel. 102-12.

Dnia 16 sierpnia dzień:  
Dr. Abend Józef — Rynek Podgórski 11, tel. 126-37.  
Dr. Doering Tadeusz — Arjańska 9.  
Dr. Drochowski Zenon — Dumajskiego 8, tel. 184-50.  
Dr. Silberberg Leon — Starowiska 49, tel. 117-99.  
Dnia 16 sierpnia noc:  
Dr. Geller Jakób — Wolna 12a, tel. 116-76.  
Dr. Marcinkowski Włod. — Podwale 1, tel. 123-60.  
Dr. Seelenferd — Perłbergowa 4a — ul. Rakowicka 8/12.  
Dr. Tochowiec Leon — Karmelika 9, tel. 177-37.

## Co grają w teatrach lwowskich?

TEATR WIELKI: g. 8 wiecz. o. dziennie "Pani Proszkowna".  
TEATR ROZMAITOŚCI — nieczynny.

## Kronika lwowska

LWOWSKIE SZPITALA PRZEPŁYNIONE

Na 16 powiększonego zubożenia we Lwowie przejawiają się coraz częściej choroby zakaźne. Oddział chorób zakaźnych Szpitala powszechnego we Lwowie został przepełniony chorymi na czerwoność, odrę i szkarlatynę. W związku z przepełnieniem szpitala zarząd miasta został zmuszony do otwarcia szpitala rezerwowego przy ul. Janowskiej w dawnych barakach epidemicznych. Znalazło w nim pomieszczenie 40 chorych dzieci.

W PIEKARNIACH PO DAWNE — NIECHŁYSTWO.

W niektórych piekarniach, w tych zwłaszcza, w których nie przestrzegano się przepisów o ochro nie pracy, panuje niepokojące niechlujstwo. Ostatnio przeprowadziło biuro targowe dorazną rewizję nocną w kilku takich piekarniach. W wyniku przeprowadzonej rewizji i stwierdzonego łamania przepisów, kilkunastu piekarzy połączono do odpowiedzialności karnej, przemysłowej, a niektórych także do sądownej.

**ZBIÓRKA LWOWSKIEJ ORG. MŁ. T.U.R.** Przeprowadzona w dniu 12 sierpnia zbiórka lwowskiej Org. Mł. T.U.R. przyniosła na czysto 765 zł. 26 gr.

## Wielką Manifestację Socjalistyczną

urządza w niedzielę, dnia 16-go sierpnia 1936 r. Polska Partja Socjalistyczna

## Pietnastoletniej Rocznicę Odsłonięcia Sztandaru

na którą to uroczystość zaprasza się jaknajprzejrzystej wszystkich towarzyszy i sympatyków klasowego ruchu zawodowego.

**Program:**  
Od godz. 13 — 14 przyjmowanie bratnich organizacji i gości.  
Od godz. 14 — 15 pochód przez kościeł "Ema" do Birtulów, jako miejsce fundacji sztandaru i powrót do ogrodu p. Bartelczy.  
Od godz. 15 — 19 Koncert orkiestry Tow. Kolejarzy z Nowego Sączu pod batutą kapelmistrza tow. Wallista.  
O godz. 19-jej uroczysta Akademia.

## Czytelnia T.C.L. w Katowicach

### endecką placówką agitacyjną

Tow. Czyteln Ludowych na Śląsku rozwinęły z bardzo wydajnych subwencji ze skarbu śląskiego. To warzywo to dysponuje w dodatku wspaniałym gmachem, wybudowanym wielkim kosztowno z funduszy skarbu śląskiego. Niezależnie, co większość sum, przeznaczonych na oświatę, pochłaniają efektywne wydatki na ten cel, czy też kosztowna administracja.

Zupełnie inaczej pracowali nasi ojcowie za czasów pruskich dla szerzenia oświaty pomiędzy ludem śląskim, uważając to za swój obowiązek honorowy. Utrzymując, czy te ludowe po wieści i osadaś chich, narażeni byli oni i ich rodziny na ciągłe szkany ze strony władz pruskich. Dziś zapomniało już o tych cichych działaczach! Dziś dzieje się tak, że działają ci, którzy tylko jako zawodowi, którzy dają chleb z masłem. Poza tym uprawia

cialistyczne wspólnie z bratnimi organizacjami w OBSZARACH z okazji

ma, na program której złożą się przemówienia, deklaracje, występy Chóru robotniczego i występ solowy z akompaniamentem muzyki tow. Sachowskiej Marji z Obszaru.

Po Akademii odbędzie się zabawa w kaduki (tańce).

Towarzysze i Towarzyszk! Aby dzień 16 sierpnia b. r. przemienić się w prawdziwą godną proletariatu manifestację pow. rybnickiego, popieście wszyscy jak jeden do Obszaru dla zademonstrowania jedności i siły.

Przykładem tego jest Czytelnia w gmachu T. C. L. w Katowicach przy ulicy Francuskiej. Otrzymałmy już z kilku stron zażalenia na tę Czytelnia, która skrzętnie a-bonuje wszystkie gazety i wydawnictwa endeckie, by karmić endecją, ideologią" nasz lud śląski. Prasy robotniczej nie znajdującej tam lekceważenia, aczkolwiek G. Śląsk jest bodaj najbardziej robotniczą dzielnicą Polski. "Gazety Robotnicze" lub "Robotnik" niema. Nawet "Robotniczy Przegląd Gospodarczy", wydawnictwo czyste fachowe, nie znalazło łaski w oczach kierowników T. C. L.

## Robotnicy popierają swoje pismo

## Skandaliczny wybrak straży granicznej placówki Szarłej-Piekary

Przed kilku miesiącami na placówce straży granicznej w Szarłej-Piekarach przypłynęło kilkunastu chłopców 13-letniego Gąsiorowskiego i 12-letniego Gąsiorowskiego z rzekomie nielegalne przekroczenie granicy. Wspomniany chłopcy przeżyli na placówce isinę kalorę. Strażnicy zęcali się nad przylapanymi, obili ich do krwi i prze

## Radio śląskie

**SOBOTA, 15 sierpnia.**  
8.18 Muzyka lekka. 8.45 Dziennik poranny. 9.00 Koncert. 10.05 Gra orkiestra Edith Lerand. 10.30 Poranek muzyczny. W przerwie od godz. 13.15 "Lubelska wieś" — opowiadanie. 14.20 Audycja dla wiek. 15.00 — Koncert żywe. 15.30 Z wioł krakowskich w górskie hale. 15.45 Marsze zwycięskiej piosenki. 17.00 Koncert. 17.50 "Włók krakowski w górskie hale". 18.00 Pogodba za aktualna. 18.10 Chwilka społeczna. 18.15 Płyty. 18.45 "Bitwa warszawska". 19.00 Koncert. 20.15 Audycja dla Polaków zagranicą. — "W dniu sierpnia". 21.30 Zmarzona kula — skec. 21. Tajemniczy supelek — skec. 22.00 Transmisja i wiadomości z XI Olimpiady w Berlinie. 22.35 Same muzyki.

**NIEDZIELA, 16 sierpnia.**  
8.30 Surowy śląski — koncert. — 8.45 Dziennik poranny. 10.30 Muzyka lekka. 11.00 Muzyka współczesna. 11.30 Transmisja z Mozartem w Salzburgu. 12.10 "Huzar" — fragment z powieści. 13.25 Poranek muzyczny. 14.30 Koncert Orkiestry Detali. 15.00 Transmisja z życia robotniczych piekarzy. 15.30 1000 aktów muzyki. 16.30 Transmisja z Radymina. 17.00 Koncert. 17.50 Transmisja z XI Olimpiady w Berlinie. 18.00 "Zawody konne o "Puchar Nibelunga". 18.35 Podwieczorek przy mikrofonie — transm. z ogródka hotelu "Bristol". 20.25 Parnas i ziemie.

pedził do domu.  
Jeden z ojców nie przebrał krzywdy swojego dziecka i oddał sprawę na drogę sądowną.  
Odbity się dwie rozprawy, na których policyj strażnicy wypierali się tego występkę i winę zwäliali na strażników niemieckich.  
Sąd odrzucił rozprawy, celem powołania za świadków strażników niemieckich.

ma — skec. 20.50 Dziennik wieczny. 21.00 Konie w parzy ułane — recital. 21.30 Recital fortepianowy. 22.00 Transmisja i wiadomości z XI Olimpiady w Berlinie oraz "Bilans udziału Polski w XI Igrzyskach Olimpijskich". 22.45 Duety i pieśni.

**PONIEDZIAŁEK, 17 sierpnia.**  
6.05 Złane operki. 6.35 Gimnastyka. 6.50 Muzyka. 7.20 Dziennik poranny. 7.35 Dziennik południowy. 12.23 Muzyka lekka. 15.45 Co zobaczyłem przez lunetę — reportaż. 16.00 Pogodba. 17.00 Koncert solistów. 17.50 Polowanie na młode cięciwo. 18.00 Jerpnia codzienna. 19.00 Pogadanka i wiadomości. 19.30 Koncert. 20.30 Z Porochówką na Holc. 20.45 Dziennik wieczny. 21.00 Symfonia dnia letniego. 22.00 Niemcy pod wrażeniem Izgrzyści Olimpijczyków. 22.15 Wiadomości sportowe. 22.25 Muzyka salonowa.

## Kohietv!

Poradnik Światowego Macierzyństwa udziela takich, wyjątkowo bezpłatnych porad lekarskich w sprawach zapłodnienia niepożądaną ciążą i ewakuacji. W poradni ciąży nie ale przerywa **Porady w poniedziałki godz. 20-21, Katowice, ul. Kochanowskiego 6, i p.**

## Wiadomości różne

W środę, 12 h. m. zdarzył się w Mysławicach wstrząsający wypadek jazdy konno ulicy Katowickiej Teofil Goczoł z Imielina — zdarzył się w wyniku tej ulicy z samochodem ciężarowym Śl. 11820, należącego do Piotra Bednarskiego z Mysławic, który prowadził szofer Maksymilian Swoboda — (kol. Cmok Śl. w chwili kiedy samochód wyjechał z szosy katowickiej. Uderzony przedem samochodem kół wpał wraz z jeźdźcą na bruk, przyczem Goczoł dostał się pod ciężko naładowaną przyczepkę, której kółka przeszły mu przez korpus, zadając ciężkie obrażenia. W stanie groźnym odstawiono ofiarę wypadku do szpitala Spółki Brackiej w Mysławicach, gdzie Goczoł wrzucił potem zmarł. Miał on złamane kości biodrowe i porozrywane wnętrzności.

Magistrat m. Chorzowa przedwzrostł cały szereg prac inwestycyjnych, m. in. budowę i przebudowę 56 ulic, wykończenie Domu Ludowego, rozbudowę reżni miejskiej, wybudowanie gmachu administracji Miejskich Zakładów Elektrycznych i Wodociągów, budowę szpitala dla dzieci w Chorzowie, założenie parku przy Gąleczki i całego szeregu zieleńców w Chorzowie, budowę i modernizację boiska na stadionie gór nym, wielkie roboty kanalizacyjne i wodociągowe, oraz rozszerzenie sieci elektrycznej w nowopowstałej dzielnicy m. Chorzowa.

Na 16 samowolnej obniżki zarobków faryfarycznych w znajdujących się pod nadzorem sądownym latarku i cegielni brat Szulików w Niewiadomiu, skutkiem czego wyniki zajął pomiędzy zarządami tych zakładów z zarogad, odbyła się w inspektoracie pracy w Rybniku konferencja z udziałem zainteresowanych organizacji zawodowych, przedstawicieli zarogad i nadzoru sądownego p. Monnia — Ponieważ konferencja nie doprowadziła do połubowego załatwienia sprawy, sprawę skierowano do Komisarzy Demobilizacyjnego, który ją w najbliższych dniach rozprawi.

W mieszkaniu swoim w Mysławicach (Łączna 5) popiełnił samobójstwo, wbiegając się na pasku w kłami drzew 34-letni Szymon Mucha, b. strażak kapłaniowy, który zdegradowano niedawno za zaniedbania w służbie.  
Pod wpływem depersi z tego lidów o godz. 16-jej u p. Sprusa — powodu, Mucha [czecze wycię] się, ref. tow. Marek.

W mieszkaniu swoim w Mysławicach (Łączna 5) popiełnił samobójstwo, wbiegając się na pasku w kłami drzew 34-letni Szymon Mucha, b. strażak kapłaniowy, który zdegradowano niedawno za zaniedbania w służbie.  
Pod wpływem depersi z tego lidów o godz. 16-jej u p. Sprusa — powodu, Mucha [czecze wycię] się, ref. tow. Marek.

## Życie robotnicze

**ZEBRANIA P. P. S.**  
ZAWODOWE. W niedzielę 16 sierpnia o godzinie 10 — zebranie PPS u Piaski, referent przyjeżdża.  
**MYŚLAWICE.** W niedzielę, 16-go sierpnia o godzinie 15 — zebranie P. P. S. u Galska, referent przyjeżdża.

**ZEBRANIA C. Z. G.**  
15 sierpnia  
Koszęce — o godz. 16-jej u p. W. Dawidki, ref. tow. Kaczmarek.

16 sierpnia  
Gostówiec — o godz. 15-jej lokal na szosach, ref. tow. Kaczmarek.

Nikiszowiec — o godz. 10-jej u p. Kuczał, ref. tow. Kaczmarek.

Świętochłowice — o godz. 10-jej u p. Kaczor, ref. tow. Janta.

**ZEBRANIA INWALIDÓW.**  
Dnia 15 sierpnia r. b.

CHOROPACZOWO — Zebranie Inwalidów o godz. 16-jej u p. Sprusa — powodu, Mucha [czecze wycię] się, ref. tow. Marek.